

A בס"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of שבועות דף ג of מסכת שבועות
Some of the topics we will learn about include.

The Gemara begins with a discussion of the sequence of our מסכת and of our משנה:

1. The reason מסכת שבועות follows מסכת מכות
2. The reason that our Mishnah mentions the שתיים שהן ארבע that are found in all the Masechtos
3. The reason the Mishnah first elaborates on טומאת מקדש וקדשיו after beginning with שבועות;

A

The sequence of our מסכת and of our משנה

The reason מסכת שבועות follows מסכת מכות

The reason that our Mishnah mentions the שתיים שהן ארבע that are found in all the Masechtos

The reason the Mishnah first elaborates on טומאת מקדש וקדשיו after beginning with שבועות;

B

מתניתין לא רבי ישמעאל ולא רבי עקיבא
The apparent contradiction of our Mishnah with the opinions of רבי ישמעאל and רבי עקיבא regarding שבועות ביטוי חייב בלשעבר

Whether one brings a קרבן עולה ויורד even for שבועות regarding the past such as אכלתי ולא אכלתי

And regarding

ידיעות הטומאה חייב על העלם מקדש

Whether one brings a קרבן עולה ויורד if he forgot that this was קדשים or the המקדש, even though he knew that he was טומא.

The Gemara's explanation of

כולהו לחיובא למלקות

All the cases of שתיים שהן ארבע refer to one who committed the transgression במזיד, intentionally, for which he gets Malkos.

The Machlokes regarding

לאו שאין בו מעשה הוא אין לוקין עליו

Whether one gets Malkos for a transgression without an action.

B

מתניתין לא רבי ישמעאל ולא רבי עקיבא

ידיעות הטומאה חייב על העלם מקדש

כולהו לחיובא למלקות

לאו שאין בו מעשה הוא אין לוקין עליו

1 So, let's review ...

The Gemara begins with a discussion of the sequence of our מסכת and of our משנה:

1.

The Gemara asks;

מכדי תנא ממכות סליק

מאי שנא דתני שבועות

Why does מסכת שבועות follows מסכת מכות?

And answers, because the Mishnah toward the end of מסכת

מכות in כ ד states;

חייב על הראש שתיים

אחת מיכן ואחת מיכן

One who shaves off the two Peyos of the head even בבת

פאה, simultaneously, gets two Malkos, one for each אחת.

And

על הזקן

שתיים מכאן ושתיים מכאן ואחת מלמטה

One who shaves off the five Peyos of the beard even בבת

אחת, gets five Malkos, one for each פאה.

These rulings are

חדא דמיחייב עלה תרתי

For one transgression he gets multiple Malkos;

Therefore, the following Masechta is שבועות which similarly begins with

שבועות

שתיים שהן ארבע

The שבועות that the Torah mentions includes multiple

שבועות.

1

The Gemara begins with a discussion of the sequence of our מסכת and of our משנה:

מכדי תנא ממכות סליק
מאי שנא דתני שבועות

Why does מסכת מכות follows שבועות?

Because the Mishnah toward the end of מסכת מכות states;

חייב על הראש שתיים
אחת מיכן ואחת מיכן

One who shaves off the two Peyos of the head even בבת אחת, gets two Malkos, one for each פאה.

על הזקן
שתיים מכאן
ושתיים מכאן ואחת מלמטה

One who shaves off the five Peyos of the beard even בבת אחת, gets five Malkos, one for each פאה.

These rulings are

חדא דמיחייב עלה תרתי

For one transgression he gets multiple Malkos;

Therefore, the following Masechta is שבועות which similarly begins with

שבועות
שתיים שהן ארבע

The שבועות that the Torah mentions includes multiple שבועות.

2

2. The Gemara then asks; מאי שנא הכא דתני להו לכולהו ומאי שנא גבי יציאות שבת ומראות נגעים דלא קתני להו לכולהו
Why does the Mishnah here, in מסכת שבועות, list all the Halachos that are שהן ארבע, even those of other Masechtos, while in מסכת נגעים the Mishnah mentions only one שהן ארבע that pertains to that specific Masechta?

And the Gemara answers, because our Mishnah needed to mention both ידיעות הטומאה and שבועות
Because דגבי הדדי כתיבין ודמיין אהדדי בקרבן עולה ויורד
They are both mentioned in the same פרשה, and they both require a קרבן עולה ויורד;
ואידי דתנא תרתי תנא כולהו
Since the Mishnah already mentioned two of them, it also mentions the other two, שבת and נגעים
=====

3. פתח בשבועות ומפרש ידיעות הטומאה
The Mishnah begins with שבועות, but first elaborates on טומאת מקדש וקדשיו because אידי דזוטרין מילייהו פסיק שרי להו והדר תני שבועות דנפישן מילייהו
Since the Halachos of טומאת מקדש וקדשיו are brief, the Mishnah elaborates on them first, and then on the more, lengthy Halachos of שבועות.
=====

2

מאי שנא הכא דתני להו לכולהו ומאי שנא גבי יציאות שבת ומראות נגעים דלא קתני להו לכולהו

Why does the Mishnah here, in מסכת שבועות, list all the Halachos that are שהן ארבע, while in מסכת נגעים the Mishnah mentions only one שהן ארבע that pertains to that specific Masechta?

*Mishnah needed to mention both ידיעות הטומאה and שבועות
Because*

דגבי הדדי כתיבין ודמיין אהדדי בקרבן עולה ויורד
They are both mentioned in the same פרשה, and they both require a קרבן עולה ויורד;

ואידי דתנא תרתי תנא כולהו
Since the Mishnah already mentioned two of them, it also mentions the other two, שבת and נגעים

פתח בשבועות ומפרש ידיעות הטומאה
The Mishnah begins with שבועות, but first elaborates on טומאת מקדש וקדשיו,

because

אידי דזוטרין מילייהו פסיק שרי להו והדר תני שבועות דנפישן מילייהו
Since the Halachos of טומאת מקדש וקדשיו are brief, the Mishnah elaborates on them first, and then on the more, lengthy Halachos of שבועות.

3

The Gemara proceeds and asks מני מתניתין לא רבי ישמעאל ולא רבי עקיבא Our Mishnah apparently does not concur with רבי ישמעאל nor with רבי עקיבא, because regarding ביטוי our Mishnah holds חייב בלשעבר One brings a קרבן עולה ויורד even for שבועות regarding the past, such as, אכלתי ולא אכלתי While רבי ישמעאל holds אינו חייב אלא על העתיד לבוא One brings a קרבן עולה ויורד only for שבועות that are regarding the future, such as, אוכל ולא אוכל But not for שבועות regarding the past, such as, אכלתי ולא אכלתי?

And regarding הטומאה our Mishnah holds חייב על העלם מקדש One brings a קרבן עולה ויורד even if he forgot that what he ate was קדשים or that where he entered was part of the בית המקדש, even though he knew that he was טמא; While רבי עקיבא holds על העלם טומאה הוא חייב ואינו חייב על העלם מקדש One brings a קרבן עולה ויורד only if he forgot that he was טמא, but not if he only forgot that this was קדשים or the בית המקדש?

At first, the Gemara explains; איבעית אימא רבי ישמעאל איבעית אימא רבי עקיבא The Mishnah does concur with either רבי ישמעאל or רבי עקיבא and מהן לחיוב ומהן לפטור In the cases of שתיים שהן ארבע, some cases are חייב בקרבן and other cases are פטור מקרבן; רבי ישמעאל רבי עקיבא applies to שבועות ביטוי, and according to רבי עקיבא applies to ידיעות הטומאה.

3

מני מתניתין לא רבי ישמעאל – ולא רבי עקיבא

Our Mishnah apparently does not concur with רבי עקיבא nor with רבי ישמעאל

Because regarding שבועות ביטוי

Our Mishnah holds

While רבי ישמעאל holds

חייב בלשעבר

אינו חייב אלא על העתיד

One brings a קרבן עולה ויורד even for שבועות regarding the past, such as,

One brings a קרבן עולה ויורד only for שבועות regarding the future, such as,

אכלתי ולא אכלתי

אוכל ולא אוכל

But not regarding the past, such as,

אכלתי ולא אכלתי?

And regarding ידיעות הטומאה

Our Mishnah holds

While רבי עקיבא holds

חייב על העלם מקדש

חייב על העלם טומאה ואינו חייב על העלם מקדש

One brings a קרבן עולה ויורד if he forgot that what he ate was קדשים or that where he entered was part of the בית המקדש, even though he knew that he was טמא;

One brings a קרבן עולה ויורד if he forgot that he was טמא, but not if he only forgot that this was קדשים or the בית המקדש?

איבעית אימא רבי ישמעאל איבעית אימא רבי עקיבא

The Mishnah does concur with either רבי ישמעאל or רבי עקיבא

מהן לחיוב – ומהן לפטור

In the cases of שתיים שהן ארבע, some cases are חייב בקרבן and other cases are פטור מקרבן; שבועות ביטוי רבי ישמעאל applies to, and according to רבי עקיבא applies to ידיעות הטומאה.

5 The Gemara however concludes that this cannot be so, because
 הא דומיא דמראות נגעים קתני
 מה התם כולהו לחיובא
 אף הכא נמי כולהו לחיובא
 The Mishnah also mentions מראות נגעים in which all four cases are חייב בקרבן, and therefore regarding all the other Halachos of ארבע שהן, all four cases are חייב?

Therefore, the Gemara explains as follows:
 The Mishnah refers to
 כולהו לחיובא
 למלקות
 All the cases of ארבע שהן refer to one who committed the transgression במזיד, intentionally, for which he is חייב, because רבי ישמעאל concurs with רבן קרן, וכי לא מחייב רבי ישמעאל לשעבר קרבן אבל מלקות חיובי מחייב קרבן עולה only from a שבועה לשעבר רבי ישמעאל exempts רבי ישמעאל במוזיד if it was בשוגג, but he does get Malkos if it was במזיד.

The Gemara then elaborates on רבי ישמעאל that one gets Malkos in all four cases of שבועות ביטוי, and asks that in the case of אוכל ולא אכל
 If he swore that he will eat, but he did not eat, this is a לאו שאין בו מעשה הוא ואין לוקין עליו
 He violated this שבועה without an action - he merely refrained from eating - for which one does not get Malkos?

Therefore, we must say that רבי ישמעאל holds לאו שאין בו מעשה לוקין עליו
 One does get Malkos for violating a לאו without an action.

5
The Gemara however concludes that this cannot be so, because
הא דומיא דמראות נגעים קתני מה התם כולהו לחיובא אף הכא נמי כולהו לחיובא
The Mishnah also mentions מראות נגעים in which all four cases are חייב בקרבן, and therefore regarding all the other Halachos of ארבע שהן, all four cases are חייב?

*Therefore, the Gemara explains as follows:
 The Mishnah refers to*
כולהו לחיובא למלקות

All the cases of ארבע שהן refer to one who committed the transgression במזיד, intentionally, for which he is חייב למלקות, and the Mishnah concurs with רבי ישמעאל,
because

וכי לא מחייב רבי ישמעאל לשעבר קרבן אבל מלקות חיובי מחייב שבועה לשעבר רבי ישמעאל only from a קרבן עולה ויורד if it was בשוגג, but he does get Malkos if it was במזיד.

The Gemara then elaborates on רבי ישמעאל, that one gets Malkos in all four cases of ביטוי, and asks. . .

אוכל ולא אכל

If he swore that he will eat, but he did not eat, this is a

לאו שאין בו מעשה הוא ואין לוקין עליו

He violated this שבועה without an action he merely refrained from eating for which one does not get Malkos?

Therefore, we must say that רבי ישמעאל holds
לאו שאין בו מעשה לוקין עליו

6 If so, there seems to be a contradiction in רבי יוחנן regarding לאו שאין בו מעשה
 לאו שאין בו מעשה holds in general
 הלכה כסתם משנה
 We always follow an anonymous Mishnah.
 And since our Mishnah is a סתם משנה;
 רבי יוחנן that apparently must hold like רבי שמעאל that לאו שאין בו מעשה
 לוקין עליו

However, regarding the case of שבועה שאוכל כבר זה היום
 ועבר היום ולא אכלה
 If a person made an oath to eat THIS loaf of bread TODAY,
 and the day went by and he had not eaten the bread;
 רבי יוחנן says
 אינו לוקה
 משום דהוה לאו שאין בו מעשה
 He does not get Malkos because he violated the לאו without
 an action. Apparently, רבי יוחנן holds
 לאו שאין בו מעשה
 אין לוקין עליו

The Gemara explains that רבי יוחנן indeed holds לאו שאין בו מעשה
 אין לוקין עליו
 Because סתמא אחרינא אשכח
 There is another anonymous Mishnah in דף כ"א that holds this way:
 As the Mishnah there says
 שבועה שלא אוכל כבר זו שבועה שלא אוכלנה
 ואכלה אינו חייב אלא אחת
 If a person swore that he will NOT eat this loaf, and then he swore again that he will not eat the same loaf, if he DID eat the loaf he is liable to only one מלקות.
 And the Mishnah concludes
 זו היא שבועת ביטוי שחייבין על זדונה מכות
 ועל שגגתה קרבן עולה ויורד
 Only for this form of שבועה is one liable to only one מלקות and to a קרבן בשוגג
 Now, the words imply,
 זו היא דחייבין על זדונה מכות אבל אוכל ולא אכל לא לקי
 If one made an opposite שבועה, that he WILL eat this loaf, and he did NOT eat the loaf, he does not get Malkos.
 Apparently, because לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו
 רבי יוחנן follows that סתם משנה.

And the Gemara points out that although רבי wrote both Mishnayos, there is no contradiction regarding לאו שאין בו מעשה, because when רבי first wrote our Mishnah he held לאו שאין בו מעשה לוקין עליו וסתמה
 But then when he wrote the later Mishnah he changed his mind and held לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו וסתמה
 And that is his final opinion. Nevertheless, ומשנה לא זזה ממקומה
 He left the first Mishnah in its original form as a סתם משנה.

6 If so, there seems to be a contradiction in רבי יוחנן regarding לאו שאין בו מעשה

However, by the case of שבועה שאוכל כבר זה היום
 ועבר היום ולא אכלה
 If a person made an oath to eat this loaf of bread today, and the day went by and he had not eaten the bread;

holds in general הלכה כסתם משנה
 We always follow an anonymous Mishnah.
 And since our Mishnah is a סתם משנה;

רבי יוחנן אינו לוקה משום דהוה לאו שאין בו מעשה

רבי יוחנן apparently must hold like רבי שמעאל that לאו שאין בו מעשה לוקין עליו

The Gemara explains that רבי יוחנן indeed holds לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו

Because סתמא אחרינא אשכח
 There is another anonymous Mishnah in כ"א that holds this way:

As the Mishnah there says שבועה שלא אוכל כבר זו שבועה שלא אוכלנה ואכלה אינו חייב אלא אחת

If a person swore that he will NOT eat this loaf, and then he swore again that he will not eat the same loaf, if he did eat the loaf he is liable to only one מלקות.

And the Mishnah concludes זו היא שבועת ביטוי שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד

Only for this form of שבועה is one liable to only one מלקות and to a קרבן בשוגג

Now, the words imply, זו היא דחייבין על זדונה מכות אבל אוכל ולא אכל לא לקי

If one made an opposite שבועה, that he WILL eat this loaf, and he did NOT eat the loaf, he does not get Malkos.

Apparently, because לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו

And רבי יוחנן follows that סתם משנה.

